

การศึกษา

เครื่องแต่งกายของชาวมาเลเซีย
ตอนที่ ๓

baju Melayu นา ฐ เมอ ลา ฐ เป็น ต่าง ๆ ผู้ส่วนใหญ่เลือกวัดกุศลที่นำม้าตัดเย็บให้ เครื่องแต่งกายประจำชาติของชาวยาใน สอดคล้องกับประเพณี ละที่เน้นวัดกุศลที่ มาเดเชย์ ลิงกีปีร์ และบูร์ใน ประกอบด้วยเสื้อ ใจเดินหน้าชุดผู้ชายได้ กีตี ไกน์ชันบิง ซึ่งจะมีดังนี้ แต่ ตัวหลวงแขนยาวผ่าหน้าอกใส่ไว้ในงานเกงขายาว ผ้าปาเตี๊ะ ผ้าฝ้าย ผ้าฝ้ายหรือไนลอนตามกรุ๊ป ไป แล้วคาดหัวด้วย kain samping ไกน์ ชัน ปี จนถึงผ้าขากันเงินหรือทอง วนี หวานลายไม้ไม่ต้อง ซึ่งเป็นผ้าถุงส่วนทั้งชุดเดือทางเกงดังกล่าว กัด แต่กับปีกุศลและไม่ต้องแต่งเสื้อสำหรับคนพื้นเมือง ไกน์ชันบิง จะถึงเข้า พ้อมกันส่วน อนเดียเมืองจะไปงานพิธีสำคัญ นักไส้ชุดประจำชาติ

songkok ชง โภก กือหนวกแขกคล้ายหมวก เท่านชุดจีน ชุดส่าหรี หรือแต่งตัวตามที่ระบุไว้ใน ที่มีผ้าคลุมไหล่ selendang เชอ เด็น ดัง ชีง นัตรเชิญ เจริ่น สุภาพบูรุษให้ใส่ batik lengan เป็นทั้งผ้าคลุมศีรษะและคลุมไหล่ ranjang นา ติก เดอ วัน บัน จัง หมายถึง เสื้อ นาเดเชย์เป็นประเภทพหุสังกุที่ให้ความ เชิดแขนยาวตัดด้วยผ้าปาเตี๊ะ สุภาพสตรีให้ใส่ นา สำคัญกับทุกชาติพันธุ์ ชุดประจำชาติพันธุ์ทั้ง ญากรุ่ง บัตรเชิญบางงานอาจระบุว่า สุภาพบูรุษให้ใส่ หลาจะะ ได้รับการยอมรับและใช้แทนชุด ญากรุ่ง baaju kebangsaan hitam นา ฐ เกอ บัง ชา อัน หรือ นาจุเมอลาญ ได้ แต่การเป็นประเภทที่มี ชี ตัน / black tie (non Muslim) หมายถึง ชุด ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาประจำชาติ การแต่งกาย ประจำชาติสีดำ หรือชุด black tie สำหรับผู้ที่ไม่ได้ ที่ปฏิเสธร่างกายซึ่งขัดกับหลักศาสนาที่จะไม่ได้ นับถือศาสนาอิสลาม และระบุให้สุภาพสตรีใส่ รับการอนุญาต อนึ่งการเข้าเยี่ยมน้ำมัสยิดสำคัญ baaju kurung berselendang นา ฐ ฐ ฐ เบอร์ จะต้องสวมครุ่งแต่งกายที่ทางน้ำมัสยิดจัดเตรียม เชอ เด็น ดัง / baaju kebaya berselendang นา ไวก่อน จึงเข้าเยี่ยมน้ำมัสยิดได้.

สุมาลี บันบานุภาพ เยียน
เบอร์ ชา สุนุษ สรุป